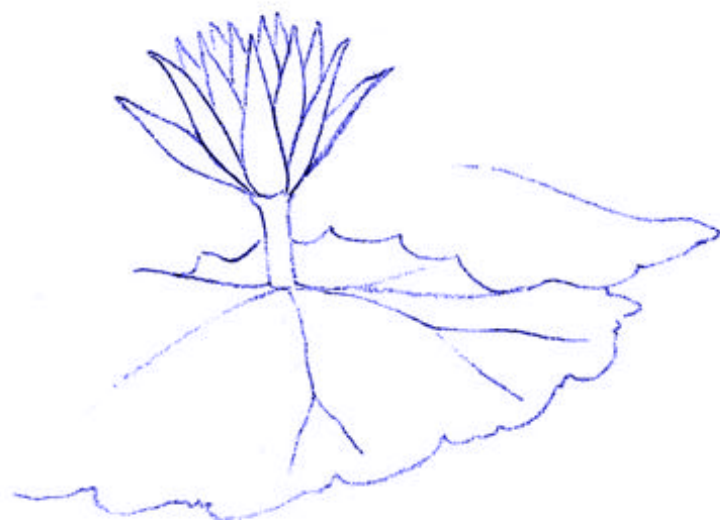

ปรณิรมิตวสวัตดี

โดย สวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น ได้นำมาตั้งเป็นชื่ออาคารต่าง ๆ ภายในวัด ตั้งแต่อาคารจาทุมหาราชิกา ดาวดึงส์ ยามาดุสิต นิมมานรดี รวมทั้งอาคารปรณิรมิตวสวัตดี ซึ่งเป็นชื่อของสวรรค์ชั้นที่ ๖ ไม่ค่อยจะมีใครรู้จักและเรียกชื่อนี้เหมือนอาคารอื่นๆ อาจเป็นเพราะเป็นชื่อที่เรียกยาก และป้ายชื่อถูกบดบังด้วยหมู่แมงไม้ แต่ทุกคนจะรู้จักและเรียกชื่ออาคารนี้จนติดปากว่า “กุฏิคุณยาย”

กุฏิคุณยายจะตั้งอยู่เป็นหลังแรกในเขตสังฆาวาส อยู่ใกล้โรงทานหรือครัว เดินไปมาได้สะดวก ถ้าดูตามพื้นที่ในเขตแผ่นดินผืนแรกของวัด กุฏิคุณยายผู้เป็นศูนย์รวมใจของทุกคนในเขตบุญสถานแห่งนี้ จะตั้งอยู่ประมาณจุดกึ่งกลางของพื้นที่พอดี ห้อมล้อมไปด้วยต้นไม้ใหญ่เล็ก และพรรณไม้หอมนานาชนิด เช่น

แก้ว พิภูล ลำดวน การเวก ฯลฯ ไม่มีรั้วหรือขอบเขตอาณาบริเวณ มีแต่เพียงแผ่นป้ายที่วางกันไว้ ตรงทางเดินเข้ากุฏิว่า “ห้ามเข้าภายในบริเวณกุฏิ”

ลักษณะของกุฏิจะเป็นกุฏิชั้นเดียว รูปทรงเรียบง่าย มีใต้ถุนเตี้ย ๆ มีบันได ๒ ชั้น เป็นบันไดลอยที่ไม่มีเสาค้ำถึงพื้น สร้างด้วยความมั่นคงแข็งแรง ที่มุมบนผนังตรงประตูเข้ากุฏิ จะมีแผ่นป้ายเขียนติดไว้ว่า

ถนัด และโมลี คอมนตร์

สร้างอุทิศให้

พระยาพิพากษาลัตยาธิปัตย์

พ.ศ. ๒๕๑๘

ช่วงที่ข้าพเจ้าเริ่มไปช่วยงานที่อารีพันธุ์ คุณยายจะพักอยู่ที่กุฏิเฉพาะช่วงกลางวัน ส่วนช่วงกลางคืน ท่านจะมาพักอยู่ที่ห้องข้างล่างที่อยู่ตรงข้ามกุฏิ ซึ่งมักจะเรียกกันว่า “ห้องเลขาฯ” ข้าพเจ้าจะมาช่วยรับบุญในช่วงพลัดกลางคืน ทำหน้าที่อุปฐากรับใช้ท่านอยู่ที่ห้องเลขาฯ นี้

ระหว่างที่พักอยู่ที่ห้องเลขาฯ คุณยายท่านมักชอบเดินไปดูความเรียบร้อยที่กุฏิอยู่เสมอ ๆ ข้าพเจ้าจึงได้มีโอกาสเดินตาม

ท่านเข้าไปในเขตบริเวณกุฏิด้วย ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าเคยแต่เดินผ่านกุฏิคุณยาย ความรู้สึกที่มีต่อคำว่า “กุฏิคุณยาย” เมื่อได้ยินหรือในทุกครั้งที่ได้เดินผ่าน จะรู้สึกว่าเป็นสถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่พักอาศัย เป็นที่นั่งสมาธิเจริญภาวนาของบุคคลผู้เป็นครูบาอาจารย์ ผู้มีธรรมะสูง ไม่ว่าจะเป็นดวงแก้ว ล้อคเกต หรืออะไรทั้งหลาย ที่เอาขึ้นไปไว้บนกุฏิคุณยายแล้ว จะถือว่าเป็นสิริมงคลและเป็นของศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก ดังจะเห็นได้จากอานุภาพทั้งหลายที่บุคคลเหล่านั้นได้ประสบ และนำมาเล่าสู่กันฟัง

ด้านหลังของกุฏิ จะมีมุมตั้งเก้าอี้ให้คุณยายนั่งพัก เป็นเก้าอี้หวายตัวเก่า ๆ ที่เมื่อนั่งลงไปก็จะมองเห็นวิวทิวทัศน์ทางฝั่งน้ำพอดี

เวลาคุณยายขึ้นไปดูความเรียบร้อยบนกุฏิ เมื่อส่งคุณยายขึ้นบนกุฏิแล้ว ข้าพเจ้ามักจะมายืนรอท่านอยู่ข้างล่าง ไม่ได้เข้าไปข้างในด้วย บางครั้งก็ได้ยินเสียงท่านพูดคุยด้วยดังผ่านออกมา บางครั้งเห็นขึ้นไปแล้วเงียบไปนาน ข้าพเจ้าก็จะส่งเสียงถามท่าน “คุณยายทำอะไรอยู่คะ” บางครั้งคุณยายก็เรียกให้ขึ้นไปช่วยหาสิ่งของ ข้าพเจ้าก็ได้แต่บ่ายเบี่ยงและชักชวนท่านลงมา คิดเอาเองว่า เรายังเป็นเด็ก เพิ่งมาใหม่ และบนกุฏิคุณยายเป็นสถานที่สำคัญ คงยังไม่ถึงเวลาที่เรามาควรจะขึ้นไป คุณยายท่าน

เดินออกมาพร้อมกับคำพูดบางประโยค เหมือนกับรู้และหยั่ง
เข้าไปในใจของข้าพเจ้าได้อย่างทะลุปรุโปร่ง ทำให้ข้าพเจ้าปิติใจ
และยิ่งเพิ่มความเคารพรัก และเลื่อมใสศรัทธาในตัวท่านมากยิ่งขึ้น

จนกระทั่งวันหนึ่ง ข้าพเจ้าก็มีโอกาสขึ้นไปบนกุฏิ จำได้
ว่าวันนั้นพี่อารีพันธุ์ไม่ค่อยสบาย ปวดท้องจนลุกไม่ไหว ตาม
ปกติพี่อารีพันธุ์จะเป็นผู้รับบุญอุปัฏฐากคุณยายช่วงกลางคืน
วันนั้นจึงให้ข้าพเจ้าไปช่วยรับบุญช่วงกลางคืนด้วย พี่อารีพันธุ์
นัดเวลาให้ข้าพเจ้าขึ้นไปบนกุฏิตอน ๓ หุ่

พอถึงเวลา ๓ หุ่ ข้าพเจ้าก็ขึ้นไปบนกุฏิ อุดตื้นตันจน
หัวใจขยายพองโตไม่ได้ ข้าพเจ้าพยายามเอาใจจดจ่อศูนย์ไว้ตลอด
ตั้งแต่ก้าวขึ้นบันไดกุฏิ ที่ระเบียงหน้ากุฏิมีไฟดวงเล็ก ๆ เปิดไว้
พอให้มองเห็นทาง แต่พอเปิดประตูเข้าไปในกุฏิ ไม่มีไฟดวงไหน
เปิดได้เลย มีแต่แสงสลัว ๆ จากไฟตามถนนที่ส่องลอดเข้ามา
ตามช่องหน้าต่าง ที่เปิดแง้มไว้นิด ๆ บรรยากาศดูเงียบสงบ
ข้าพเจ้าจึงต้องเดินและทำอะไรด้วยความระมัดระวังเป็นที่สุด
เพราะเกรงว่าจะส่งเสียงดังรบกวนคุณยาย คุณยายท่านนอน
หลับตาอยู่บนเตียงแล้ว

ห้องนอนของคุณยายเป็นห้องเล็ก ๆ มีเตียงตั้งอยู่ ข้าง
ผนังห้องมีชั้นวางของเล็ก ๆ เหลือพื้นที่อีกเล็กน้อยทางด้านข้าง

และปลายเตียง สำหรับพอให้เป็นทางเดิน

สำหรับผู้สูงอายุแล้ว การใช้เตียงจะสะดวกแก่การนอน และลูกนั่งมากกว่าการนอนกับพื้น เตียงของคุณยายเป็นเตียงแบบเรียบง่าย เกลี้ยง ๆ เป็นแผ่นกระดานไม้อัดหนา ๆ แผ่นใหญ่ แผ่นเดียว ประกอบวางอยู่บนโครงเหล็กสแตนเลสมี ๔ ขา ความสูงของเตียงอยู่ในระดับที่เมื่อคุณยายนั่งและวางเท้าลงเท้าจะเหยียบพื้นพอดี

ที่นอนของคุณยายเป็นที่นอนบาง ๆ มีแผ่นรองนอนสีขาวปูทับอีกที ที่หัวเตียงข้างหมอนคุณยายจะมีพัดที่ทำจากไม้ไผ่จักสาน และไฟฉายวางอยู่ ไม่มีเครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นใด ๆ

ข้าพเจ้าเลือกหาหมอนนอนที่พอจะได้ยินเสียงเวลาท่านลุกขึ้นมา เป็นบรรยากาศที่แปลกใหม่สำหรับข้าพเจ้า บรรยากาศช่างเงียบสงัด สงบ ชวนให้ข้าพเจ้าสำรวมระวัง และเอาใจจดจูนยั้วติตลอดเวลา ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันหลับ แต่ขณะเดียวกันข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงทุกครั้งที่คุณยายลุกขึ้นมา โดยไม่ต้องมีใครปลุกเรียก

ในช่วงกลางคืน ปกติคุณยายท่านจะลุกขึ้นมาเข้าห้องน้ำหลายครั้ง เวลาที่คุณยายลุกขึ้นมาเข้าห้องน้ำ ด้วยความที่ท่าน

เป็นผู้ที่เกรงใจผู้อื่นอยู่เสมอ ท่านจะลูกของท่านเอง โดยไม่ปลุกเรียกใคร เป็นหน้าที่ของพวกเราที่ต้องหิว พอได้ยินเสียงคุณยายขยับพลิกตัวจะลุกขึ้น เราต้องรีบลุกขึ้นมาก่อนที่ท่านจะลุกเดินไปเอง

ครั้งแรกของการมารับบุญช่วงกลางคืน ข้าพเจ้าไม่ได้นำอุปกรณ์สำคัญในการทำหน้าที่คือไฟฉายมา เนื่องจากคุณยายไม่ชอบให้เปิดไฟโดยไม่จำเป็น ไฟฉายจึงเป็นอุปกรณ์ที่ต้องใช้อยู่เสมอในช่วงเวลากลางคืน พี่อาร์พัณธ์ซึ่งนอนป่วยอยู่ที่พื้นข้าง ๆ เติงคุณยาย จะมีไฟฉายอยู่ที่ข้างตัวเช่นเดียวกัน เวลาที่คุณยายลุก พี่อาร์พัณธ์จะช่วยเปิดไฟฉาย วางแนบพื้นส่องทางเดินให้คุณยาย

คุณยายท่านยังแข็งแรง ลูกเห็นเดินเองได้สะดวก ข้าพเจ้าจึงได้แต่เดินตามท่านทุกฝีก้าวในระยะที่พร้อมจะคว้าจับท่านได้ ทุกเมื่อด้วยความมีสติและระมัดระวัง คอยดูพื้นที่ทางเดินให้ท่าน ไม่ให้ไปสะดุดหรือชนอะไร

ในตอนกลางคืน คุณยายจะสวมหมวกอีกแบบหนึ่งซึ่งไม่คุ้นตา เป็นหมวกไหมพรม ถักเป็นตาข่ายใหญ่ ๆ บาง ๆ สวมไว้เพื่อไม่ให้ศีรษะเย็นเกินไป เป็นภาพแปลกใหม่สำหรับข้าพเจ้า ใบหน้าท่านดูสงบนิ่ง น่าเกรงขาม ในความรู้สึกของข้าพเจ้า ดู

เหมือนว่าท่านกำลังอยู่กับงานละเอียดตลอดเวลา ท่านจะทำอะไรทุกอย่างด้วยความแน่วแน่ มีสติระมัดระวัง ไม่มีเสียงดัง บรรยากาครอบ ๆ ดูเงียบสนิท

ข้าพเจ้าพยายามเอาใจจดจ่ออยู่ไว้ตลอดเวลา ไม่ใช่เพราะกลัวว่าท่านจะรู้ว่าข้าพเจ้าคิดอะไร แต่เพราะเกรงว่าจะทำอะไรให้เป็นที่รำคาญหรือไม่ถูกใจท่าน การที่เอาใจจดจ่ออยู่ตลอดเวลาทำให้ข้าพเจ้ามีสติ เกิดความสำรวมระวัง และรู้จักขังลังเกต ทำให้เกิดความมั่นใจ รู้จังหวะและขั้นตอนในสิ่งที่ควรจะทำ สิ่งที่จะควรจะทำ

จากเตียงนอนของคุณยาย เดินมาไม่ถึงก้าวก็ถึงห้องน้ำ ข้าพเจ้าจะเปิดสวิตช์ไฟที่หน้าห้องน้ำให้ท่าน ท่านจะดักน้ำราดล้างและทำอะไรด้วยตัวเองทุกอย่าง ข้าพเจ้าอยากจะช่วยดักน้ำราดล้างให้ท่าน แต่ท่านก็ทำเองทุกครั้งไป และทุกครั้งที่เสร็จจากการเข้าห้องน้ำ คุณยายท่านจะเดินไปที่ชิงค้ำน้ำที่อยู่ข้าง ๆ หยิบแก้วสแตนเลสใบเล็ก ๆ มีหูจับ ดูจากสภาพแก้วใบนี้คงผ่านการใช้งานมาเป็นเวลานานแล้ว คุณยายจะรองน้ำจากก๊อกกลั้วปาก ๒-๓ ครั้งแล้วบ้วนน้ำลง ก่อนที่จะเดินไปที่เตียงนอน

เมื่อท่านเอนหลังลงนอนแล้ว ไม่ว่าจะหลับแล้วหรือยังไม่หลับ ท่านจะนอนนิ่ง ๆ ไม่มีการพลิกขยับตัวไปมา มีแต่มือขวา

เท่านั้นที่พอจะสังเกตเห็นการเคลื่อนไหว เวลาที่ท่านยังนอนไม่หลับท่านมักจะวางมือข้างขวาไว้ตรงท้อง ข้าพเจ้าประมาณว่าน่าจะเป็นแถวศูนย์กลางกาย บางครั้งจะเห็นนิ้วของท่านขยับวโนไปวนมาบริเวณนั้น เหมือนกำลังนอนนึกตรึกอะไรอยู่ บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าเห็นท่านทำปากขมุขมิบเหมือนกำลังพูดอะไรอยู่ ข้าพเจ้าพยายามมองดูที่ปาก และเงี่ยหูฟังว่าคุณยายพูดอะไร แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ยินเสียงนั้นเลย

คุณยายพูดอะไรอยู่ และพูดอยู่กับใครหนอ ?

การมารับบุญช่วงกลางคืนในวันแรกของข้าพเจ้าผ่านไป ด้วยดี คุณยายลุกขึ้นมาเข้าห้องน้ำประมาณ ๓ - ๔ ครั้ง ในเวลาต่อมาข้าพเจ้าก็มีโอกาสมารับบุญในตอนกลางคืนอีก จากนั้น ๆ ครั้งก็เป็นบ่อยครั้งขึ้น บางครั้งข้าพเจ้าได้มารับบุญก่อนช่วงที่คุณยายจะนอน จึงทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นและสัมผัสถึงความเมตตาอันยิ่งใหญ่ของคุณยายที่ท่านมีให้กับทุก ๆ คน...เป็นความเมตตาอันยิ่งใหญ่สุดที่จะประมาณ

ก่อนที่จะปิดไฟนอน คุณยายท่านจะมีการบ้านแทบทุกคืน การบ้านของท่าน คือ การช่วยเหลือลูกหลานทั้งหลายที่มาขอพึ่งขอพร ขอบุญบารมีกับท่าน ในช่วงก่อนนอน พี่อารีพันธุ์จะนำรูปภาพ หรือข้อความทั้งหลายที่มีคนมาขอบุญบารมีมาอ่านให้

คุณยายฟัง ถ้ามีรูปภาพก็จะอ่านรายละเอียดแล้วเอารูปภาพให้ท่านดู

คุณยายท่านจะฟังว่า คนนั้นคนนี้มาขอให้ยายช่วยอะไรด้วยความตั้งใจและใส่ใจ ตั้งแต่คนแรกจนถึงคนสุดท้าย ดังจะสังเกตเห็นได้จาก ถ้าตอนไหนท่านสงสัยในรายละเอียด ก็จะถามพี่อารีพันธุ์อีกครั้ง ก่อนที่ท่านจะเข้าที่ดั่งธรรมะช่วยอย่างเอาจริงเอาจัง บางครั้งก็นั่งเงียบไปสักพัก แล้วท่านก็จะซักถามในรายละเอียดขึ้นมาอีก จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความเมตตาของคุณยายที่มีให้ต่อทุกคนมาก

ใครมีเรื่องเดือดเนื้อร้อนใจมาขออนุญาตปรึกษากับคุณยายท่านจะให้ความเมตตาช่วยเหลืออย่างจริงจัง จริงใจ โดยถ้วนทั่วเสมอกันหมด โดยไม่เลือกว่าคน ๆ นั้นจะเป็นใคร คนเก่าหรือคนใหม่ รู้จักหรือไม่รู้จัก ฯลฯ ใครที่มาถึงคุณยายแล้ว ท่านจะช่วยอย่างเต็มที่ทุกคน ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยว่า ใคร ๆ ต่างก็มาหาคุณยาย ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ไกลแสนไกล ก็มาราบมาหาคุณยายเพื่อให้ท่านช่วย

ต่อมา...ข้าพเจ้าเริ่มจะได้ยินเสียง เวลาที่คุณยายทำปากขมูขมิบในยามค่ำคืนดึกดื่น เป็นกระแสเสียงแห่งมหาเมตตาที่ท่านมีให้แก่มวลมนุษย์และสรรพสัตว์

ในระหว่างที่ท่านนอนนิ่ง ๆ เจียบ ๆ ท่ามกลางความมืด
สลัว ข้าพเจ้าพอที่จะมองเห็นคุณยายยกมือพนมขึ้นจรดศีรษะ
ครั้งแล้วครั้งเล่า พร้อมกับมีเสียงพูดอธิษฐานดังขึ้นมาว่า

“ใครมาขอบุญบารมียาย

ขอให้เขาสำเร็จทุกคน

ด้วยอำนาจแห่งบุญกุศล”

นิ่งเจียบไปอีกสักพัก คุณยายก็ยกมือพนมจรดศีรษะ
อธิษฐานขึ้นมาอีก “ใครมาขอบุญบารมียาย ขอให้เขาสำเร็จ
ทุกคน...”

ความเมตตาของท่านยิ่งใหญ่สุดที่จะประมาณ

บุญอันใดหนอที่ทำให้ได้มารู้จักบุคคลเช่นท่าน

